

Tikumu un vērtību veidošanās pilsoniskās līdzdalības sekmēšanā

Anita Tropa, Madonas Valsts ģimnāzija

Pedagogu profesionālās pilnveides kursi, 26.10.2022.

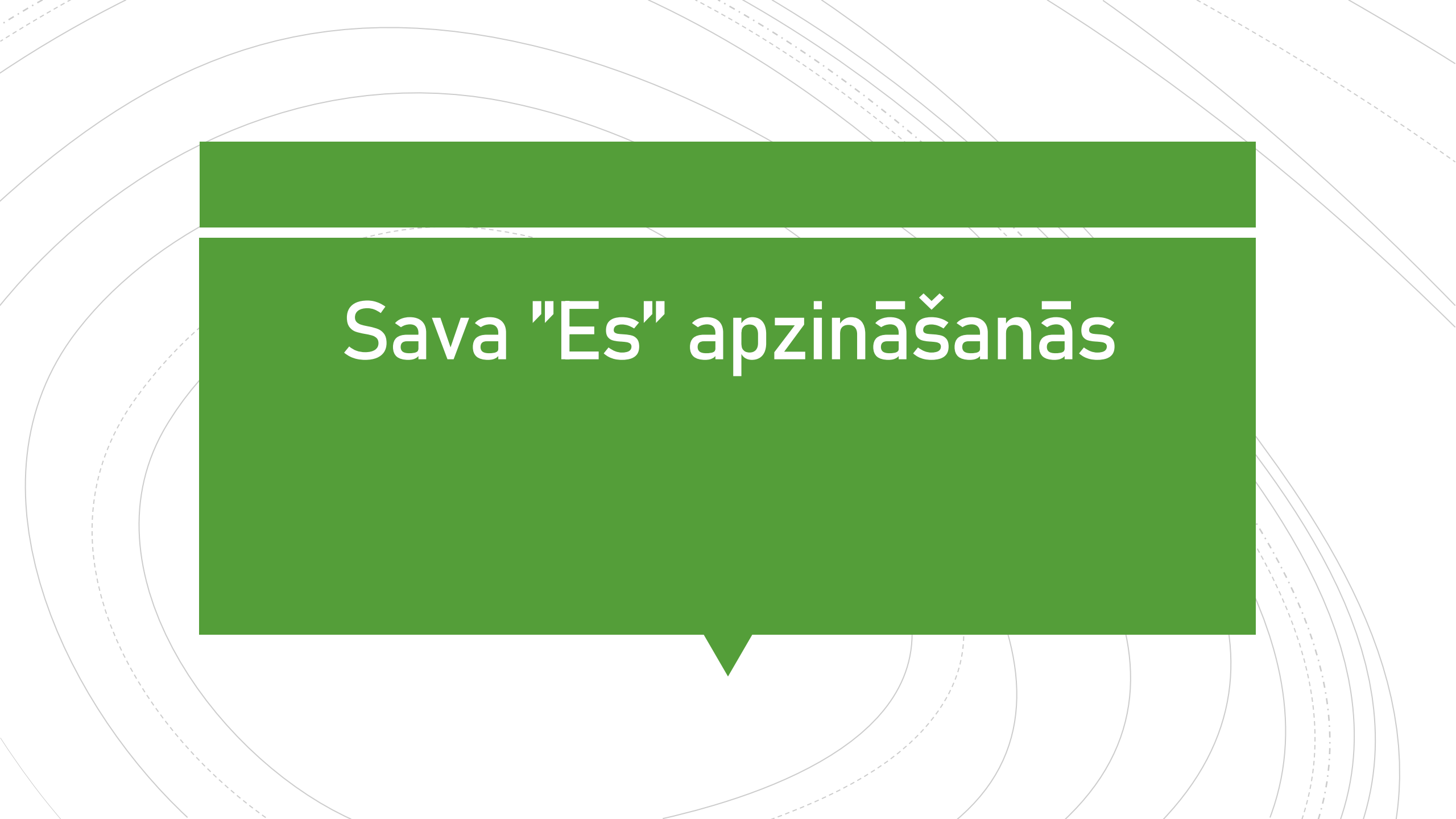
MVĢ 9.B

Piederības apziņa

- Sava "Es" apzināšanās
- TUESI.LV
- Manas 7 lietas par Latviju
- Pilsoniskā līdzdalība
- Projekts "Vēstules un kartiņas"

The background features a series of concentric circles in light gray, some solid and some dashed, creating a ripple effect. A large green speech bubble is centered on the page, containing the text.

Sava "Es" apzināšanās

Vaļasprieks - bokss, vēlme sākt nodarboties ar boksu radās tad kad karatē treniņi bija atcelti un treneris mūs atteicās mācīt, tad vienudien es izdomāju izmēģināt citu sporta veidu, boksu, tā es eju boksā jau pusgadu, lai gan pašlaik nepiedalos sacensībās, es noteikti pieļauju tuvā nākotnē izmēģināt boksa cīņu īstos sparingos.

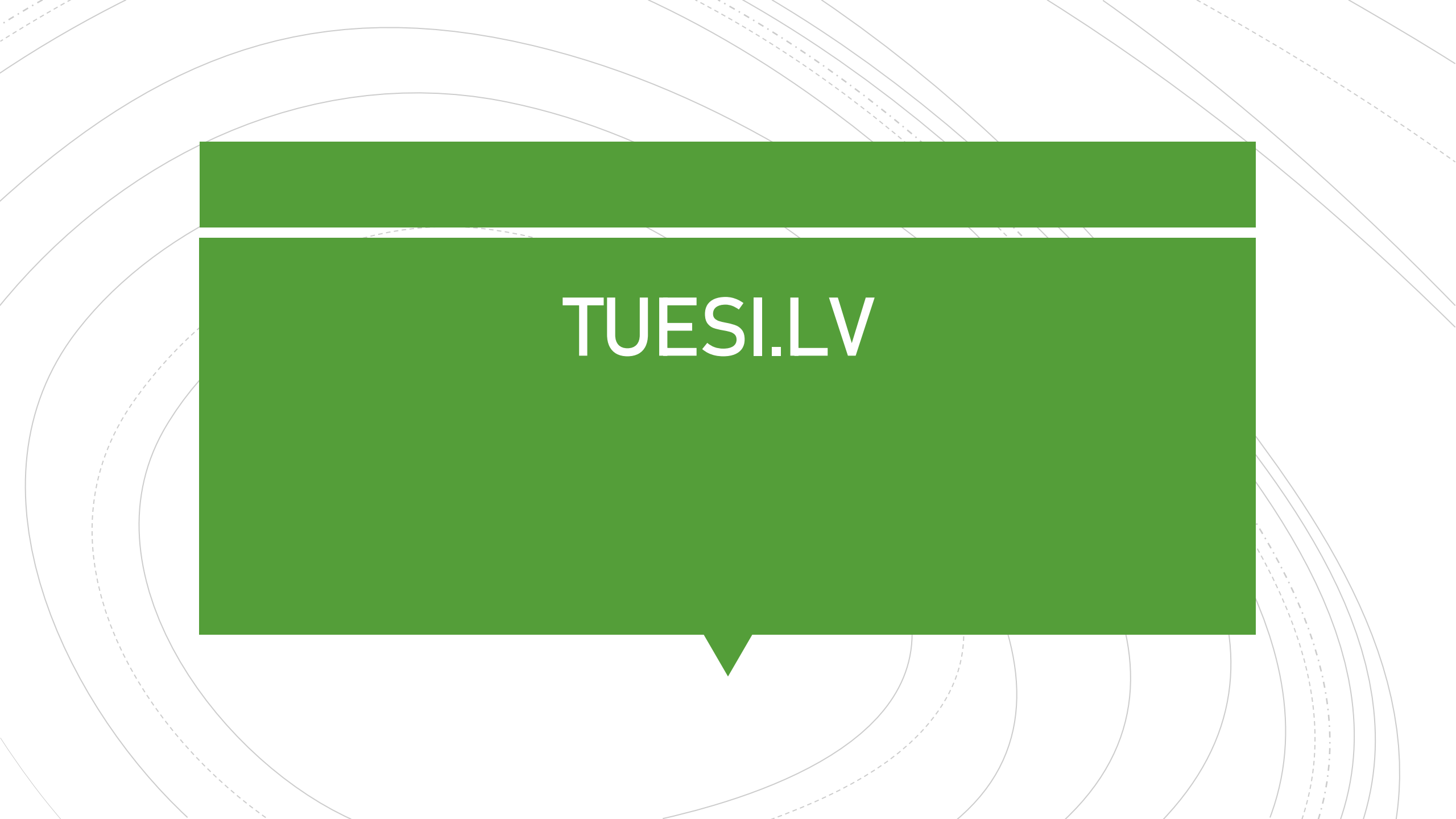
Es iesāku spēlēt kokli kad man bija 7 gadi, sākumā domāju spēlēt flautu, bet domas mainījās kad ieraudzīju šo instrumentu. Es esmu ieguvis daudz balvu, parasti konkursos es iegūstu 2.vietu, lielākais sasniegums man bija 2.vietas iegūšana Latvijas konkursā, kurā es piedalīšos arī šogad.

Labrīt, skolotāj! un tā... mans vaļasprieks. Ir gatavot! man vēl datorā ir dažas bildes no pagājušā gada angļuvalodas prezentācijas, kur bija jāstāsta kāda recepte (es taisīju suši). Šis vaļasprieks man ir jau no kāiem 7-8 gadiem. Pamudināja mammas gardie ēdieni un šovi televizorā. Biju tas bērns, kas ātrāk grib darīt pats! Es atceros cik ļoti es gribēju ātrāk pati berzt podu un mazgāt vannu... tagad es to NEDAUDZ nožēloju. un tā nu viss sākās ar kautkādiem cepumiņiem kamēr mamma ir uz lauka vai rušina dobes.. tad es biju pilnīgs pretstats saimnieciskai, jo virtuve pēc maniem eksperimentiem bija kā karalauks..Uuun kas saistās ar interesantiem notikumiem- to man netrūka, piemēram pavisam nesen, kad uz pasaules valdīja miers un satiecība un es dzīvoju kojās, es izlēmu taisīt vistu at darzeņiem, kariju un vistu . Rīsi bija novārīti, vista ar dārzeņiem sacepta. Es taisījos pārlikt vistu katlīnā pie rīsiem un man viens gabaliņš izslīdēja no pannas un uzkrita uz vēl neatdzisušā riņķa es to novācu cik vien ātri varēju, bet bija jau par vēlu. virtuve sāka ost pēc šašlika un sākās... sākās signalizācija... pa vasām kojām.. Pēc šī gadījuma skolotāja Vija Bebriša sāka ienīst mani vēl kādas 55385465778433 reizes vairāk.

Mans vaļasprieks ir makšķerēšana, tas ir man hobijs, jau kādus 5 gadus. Mans labākais sasniegums ir spēja nepadoties, ja copes vēl nav. Tā ir ļoti svarīga lieta. Zivju esmu noķēris daudz - pārsvarā pēdējo 2 gadu laikā. Man bija tāds periods, kad neko nevarēju noķert, bet makšķerēšanu nepametu, un vēlāk sāka ķerties zivis un oma uzlabojās. Foto attēlotas 2 karpas un 2 līdakas.

- Parasti makšķerēju Alūksnes ezerā.
- Lielākā zivs ir 3,12 kg Karpa

The background features a series of concentric circles in light gray, some solid and some dashed, creating a ripple effect. A large green speech bubble is centered on the page, with a small tail pointing downwards.

TUESI.LV

1. Ieej vietnē TUESI.LV

2. Tur atradīsi 100 video stāstus par jauniem un iedvesmojošiem cilvēkiem Latvijā, kuri ar savu darbu un piemēru veido labāku Latviju. No piedāvātajiem stāstiem (viena stāsta ilgums 2-3 min.) izvēlies vismaz 3 stāstus un noklausies tos. 1 stāstu izvēlies par tādu cilvēku, kura nodarbošanās saistīta vai līdzīga ar tavu vaļasprieku.

3. Par izvēlētajiem cilvēkiem aizpildi doto tabulu un nosūti man e –klasē līdz 5.11. plkst.15.00

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Dzīves vieta	Nodarbošanās	Dzīves moto Dzīves gudrība	Izteikumi par Latviju
1.	Māris Ribickis	Olaine	Vēsturnieks	Ticiet sev savām idejām un darbiem	No Latvijas nevajag ņemt ir jādod. LATVIJA IR UZDEVUMS
2.	Rafaēls Ciekurs	Jūrmala	Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta feldseris	Ir jāmīl sevi ir jānovērtē sevi. Cieniet un mīliet sevi.	Es mīlu šo zemi un jūtos šeit piederīgs.
3.	Staņislavs Prikulis.	Latgalietis	Priesteris	Ja mēs gribam būt patiesi Latvieši tad ticībā mums ir jābūt bagātiem.	ar mūsu valodu vai nu mēs paši, latgalieši, to lietojam un tā attīstās, vai arī nelietojam. Nevienam mūsu vietā to nevar izdarīt. Tāpat arī mūsu valsts un mūsu zeme ja mēs tajā ieliekam savu sirdi un sakopjam katrs savu stūrīti, tad arī visa valsts tiek sakopta. Tiešām, no mums pašiem ļoti, ļoti daudz kas ir atkarīgs.

Mani visvairāk iedvesmoja Priestera..... stāsts, jo Viņš izteica daudz gudrību un uzmundrinošus stāstus.

Arāks

1. Ieej vietnē TUESI.LV

2. Tur atradīsi 100 video stāstus par jauniem un iedvesmojošiem cilvēkiem Latvijā, kuri ar savu darbu un piemēru veido labāku Latviju. No piedāvātajiem stāstiem (viena stāsta ilgums 2-3 min.) izvēlies vismaz 3 stāstus un noklausies tos. 1 stāstu izvēlies par tādu cilvēku, kura nodarbošanās saistīta vai līdzīga ar tavu vaļasprieku.

3. Par izvēlētajiem cilvēkiem aizpildi doto tabulu un nosūti man e –klasē līdz 5.11. plkst.15.00

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Dzīves vieta	Nodarbošanās	Dzīves moto Dzīves gudrība	Izteikumi par Latviju
1.	Marta Safonova.	Kuldīgas novada Rumbas pagastā.	Gleznošana līdaku koka pakaramo veidošana.	Nekur neskriet bet plūst, kā zivij pa ūdeni.	Latvija ir ļoti skaista un zaļa valsts.
2.	Alens Sorokins.	Aknīste.	Fitnesa speciālists.	Ceļš nekad nebūs taisns, ceļam vienmēr būs savi kāpumi un savi kritumi.	Es esmu daļa no Latvijas.
3.	Kārlis Sabulis.	Cēsis	Motokrosists.	Slikta diena trasē pārvēršas par labu.	Es jūtos, kā Latvietis, īpaši savā sporta veidā.

Mani visvairāk iedvesmoja Alena Sorokina stāsts, jo nevajag sēdēt pie datoriem un telefoniem katru dienu un nakti bet ir jābūt aktīvam un ir jāsporto.

Roberts

Manas 7 lietas par Latviju

The background features a series of concentric circles in light gray, some solid and some dashed, creating a ripple effect. A large green speech bubble is centered on the page, containing the text.

Pilsoniskā līdzdalība

The background features a series of concentric circles in light gray, some solid and some dashed, creating a subtle pattern. A large green speech bubble is centered on the page, containing the project title in white text.

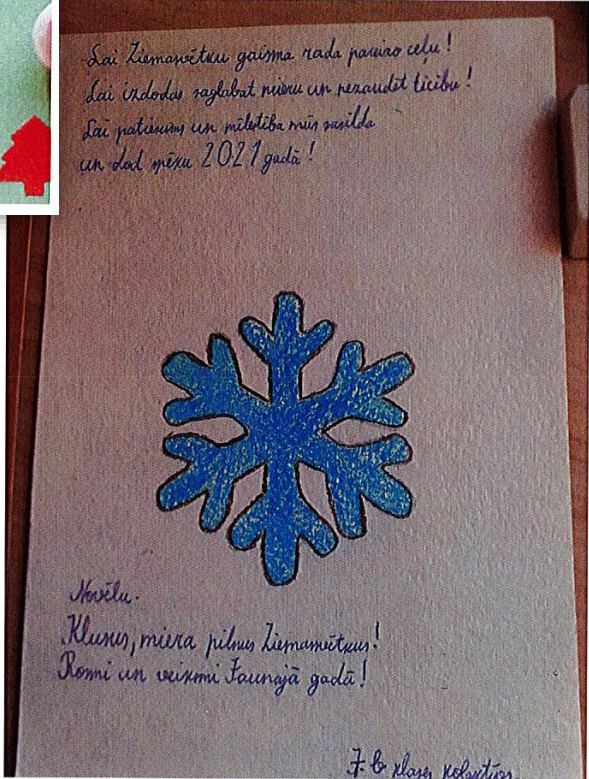
Projekts "Vēstules un kartiņas"

Sveikoties
Līnās Krūmīte

Lai sasildās sirds tai baltajā dūnā
Ko šovasar rīcē dabas dūnā,
Lai nosargā sevi to nūcīšu līnā
Ar kurām var droši caur putnām i

Prācīgus
Ziemassvētkus!
MVG skolēnu kolektīvs

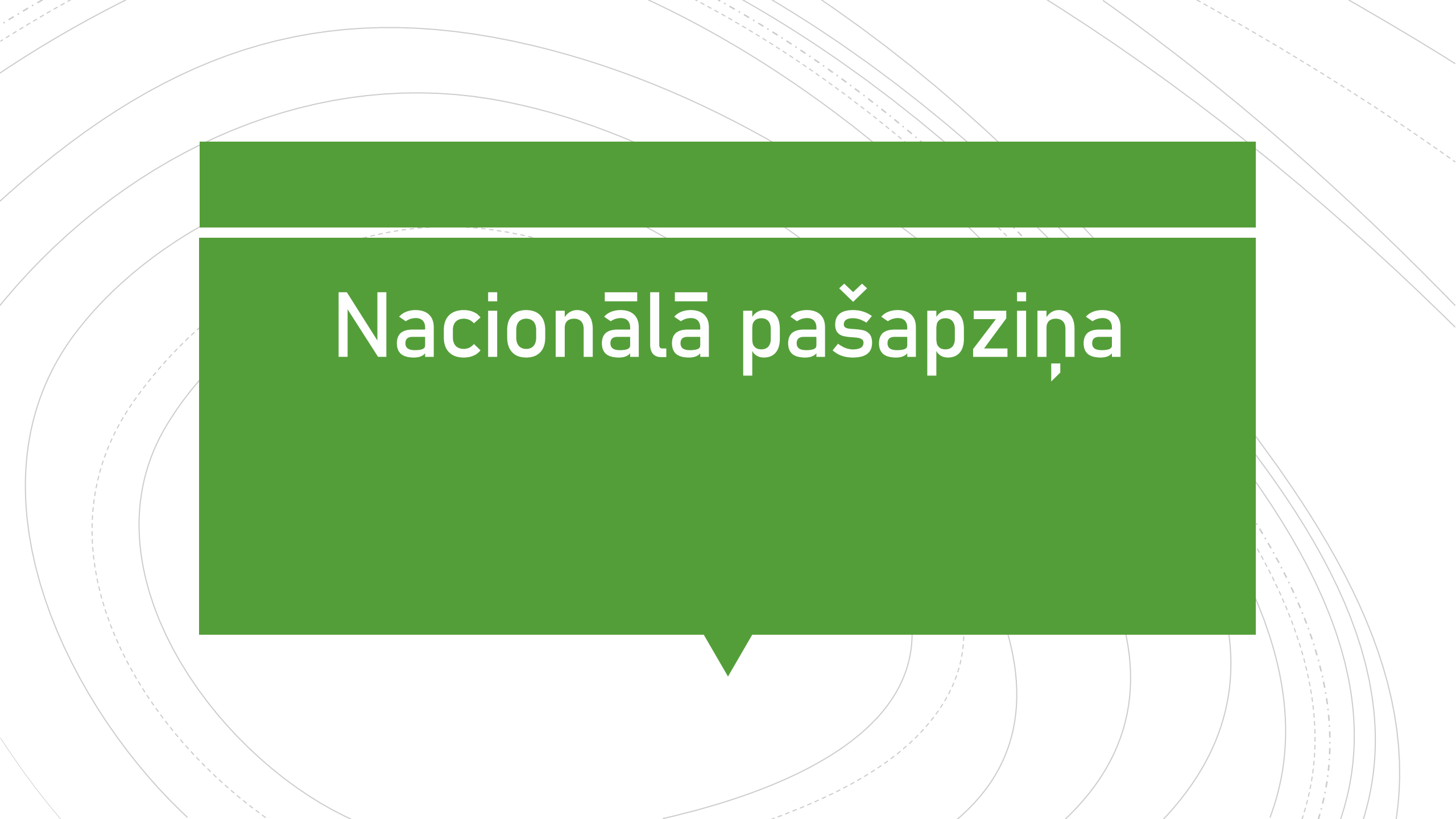
Lai ziemassvētku gaisma rada pavisam celi!
Lai izdodas saglabāt mūsu un nesardzēt ticību!
Lai patināms un mīlestība mūs savīdīs
un dod mūsu 2021 gadā!

Kopā.
Klaus, miera pilnus ziemassvētkus!
Bomī un veiksmi Jaunajā gadā!

F. & Klara kolektīvs

Sveikoties
Emīlijai Bērziņai

The background features a series of concentric circles in light gray, some solid and some dashed, creating a ripple effect. A large green speech bubble is centered on the page, containing the text.

Nacionālā pašapziņa

Dalība O. Kalpaka
piemiņai veltītajos
neklāšanas konkursos

Dalība 24.Karoga

The background features a series of concentric circles in light gray, some solid and some dashed, creating a ripple effect. A large green speech bubble is centered on the page, containing the title text in white. The speech bubble has a small tail pointing downwards.

Kultūra un māksla kā vērtība

Madonas
novadpētniecības un
mākslas muzeja
apmeklējums
23.03.2022.

Latvijas Nacionālā
Mākslas muzeja
apmeklējums
19.10.2023.

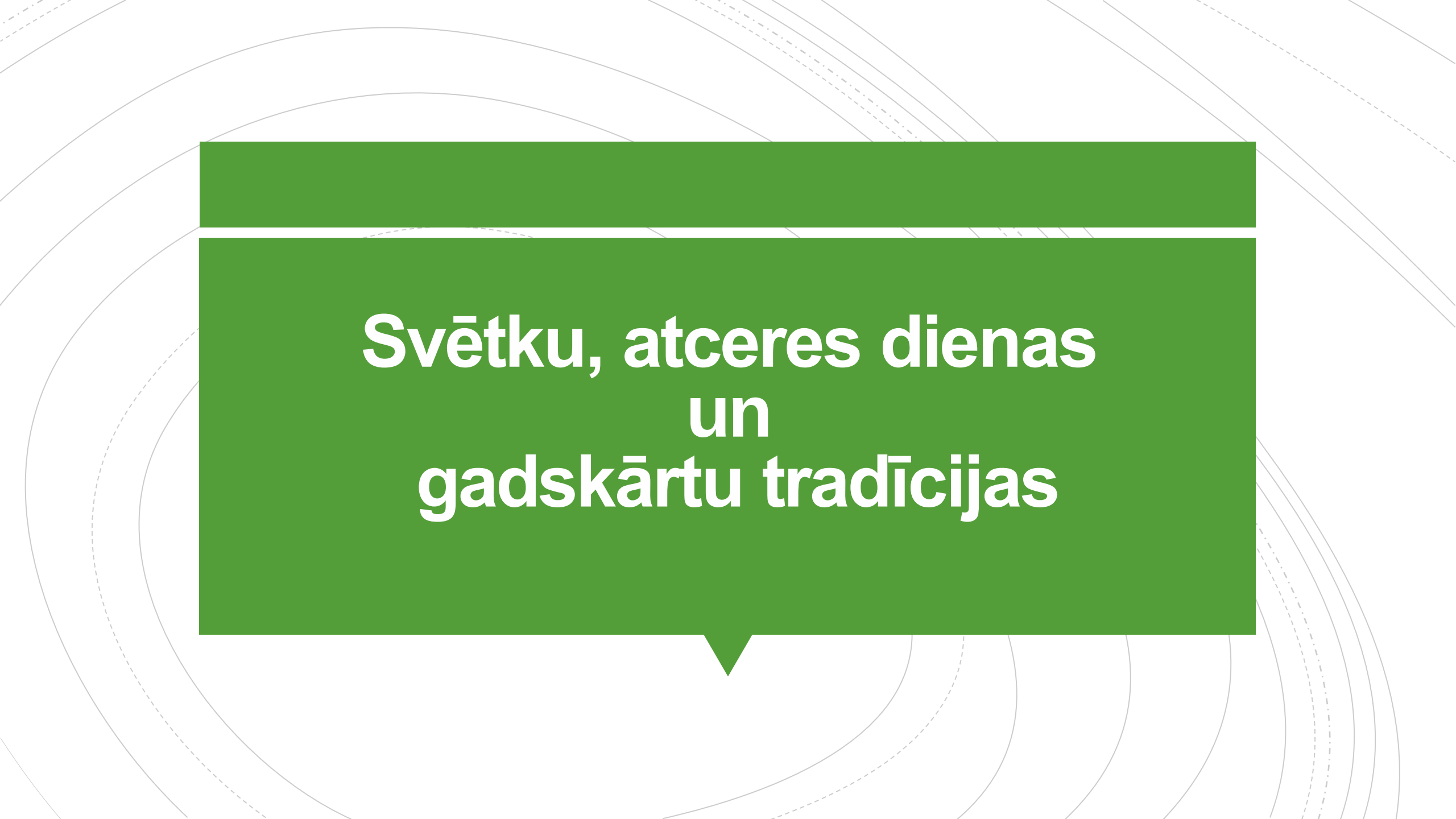

A green speech bubble with a white outline and a small tail pointing downwards. The word "Sadbībā" is written in white inside the bubble. The background features faint, concentric circles and dashed lines in light gray.

Sadbībā

Ko nevar viens, var
visa klase

The background features a series of concentric circles in light gray, some solid and some dashed, creating a subtle pattern. A large, solid green speech bubble is centered on the page, pointing downwards. Inside the bubble, the text is written in white, bold, sans-serif font.

**Svētku, atceres dienas
un
gadskārtu tradīcijas**

Sveču diena Madonas novada bibliotēkā

25.marts – Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena

"Hans" Nr. 37. 5. lpp.
2022. gada 29. marts

REDZESLOKĀ

Stiprini mūs spēkā un izturībā!

BAIBA MIGLONE

(Turpinājums no 1. lappuses)

— Kad mamma atbrūca no Rīgas un saprata, kas noticis, devās uz Madonas dzelzceļa staciju, gāja pie cēlona priekšnieces, klauvējās pie vagoniem, lai atrastu mūs. Viņai teica: "Durnāja būtu! Tu maz zini, uz kurieni tu prasi, kur šis cēlons ies!" Sibīrijā nodzīvojam septiņus gadus... — Solveigas kundzei aizlūza bals.

Un tad arī kļāt piemiņas pasākuma atklāšana. — Šodien mēs pieminam traģiskos notikumus, kad vairāk nekā 42 tūkstoši cilvēku, tai skaitā sirmgalvi un mazi bērni, pirms 73 gadiem — 1949. gada 25. martā — tika izsūtīti tālu prom no savām mājām, savas dzimtenes. Tā rezultātā izgaisa daudzi cilvēku sapņi, plāni par nākotni, izdzisa dzīvības, — sanākušos uzrunāja Madonas novada domes priekšsēdētāja vietniece Zigfrīds Gora.

— Taču jāpazīnās arī tas, ka šie notikumi mums tika doti, lai mēs vienmēr būtu modri, lai varētu aizsargāt tās vērtības, ar kurām mēs saprotam savu brīvību, cilvēka cieņu un humānismu. Šie visi notikumi, ko mūsu tautai nācās piedzīvot, ir saistīti ar totalitārismu, ar komunisma varu, kas, lai sasniegtu savus mērķus, ir uzstādījusi utopiskus uzdevumus, izmantojot fanātiskus, ambiciozus cilvēkus, kas it kā cēlu mērķu vārdā ir iznīcinājuši miljoniem cilvēku, izdēsuši miljoniem cilvēku sapņus par cilvēka cienīgu dzīvi. Attaisnojot to ar atrunu, ka tā mums visiem būs labāk nākotnē. Tas, ka komunisma bloks Eiropā ir sabrucis, Padomju Savienība kā valsts vairs nepastāv, ir redzams. Arī mēs esam atguvuši brīvību, neatkarību. Taču tā sēkla, ko šis totalitārisms ir iēsējis, arvien ir dzīva un šodien jūtām Ukrainā, ar karadarbību, ko nelietīgi ir uzsākuši Krievijas Federācija, Iemesls tam ir vienkāršs. Šī valsts, tāpat kā toreiz 1949. gadā, šie cilvēki domā savādāk, viņiem ir citi mērķi, citas vērtības. Kas gan varēja iedomāties, ka 21. gadsimtā kaut kas tāds būtu iespējams. Tomēr notika. Ukrainai šobrīd cinās par tām pašām vērtībām, par ko mēs iestājāmies 1949. gadā un tikām pakļauti represijām. Viņi grib būt brīvi, viņi grib paši lemt par sevi, paši strādāt savā zemē.

Noslēgumā Zigfrīds Gora aicināja ar kļūsmu brīdi pieminēt gan tos, kuri cieta 1949. gada deportācijās, gan arī tos, kuri šobrīd cina Ukrainā par savas valsts brīvību, cina par mums.

Klātesošos aizmirstināja Madonas kultūras nama ansamblis (Sintijas Paeģles vadībā) dziedājums un Madonas pilsētas vidusskolas audzēkņu priekšnesums.

Savukārt Madonas Romas katoļu draudzes priesteris Māris Ozoliņš, veikot zīmīgas paralēles, atgādināja, ka 25. marts latvju tautai ir arī Māras diena, baznīcas svētki, tū Kunga pasludināšanas svētki. — Un varbūt tāpēc arī toreiz 1949. gada 25. marts, kad, iespējams, daudzi posās uz baznīcu svētku drānās, tieši šī diena tika izvēlēta, lai vērstu genocīdu pret mūsu tautu, — sacīja priesteris. — Šodien, kad mēs stāvam šeit — šis vairs nav tikai piemiņas pasākums.

Piemiņas pasākumā piedalās arī Madonas novada domes un Madonas pilsētas vadība.

Klātesošos uzrunā Latvijas brīvvalsts ģenerāļa Jāņa Ezeriņa meita Benita Tauriņa. Kopulā skaitā bija atnākuši arī Madonas Valsts ģimnāzijas 8. b. klases audzēkņi.

AGRA VECKALNIŅA foto

Man ir prieks, ka ir tik daudz jauniešu, tas nozīmē, ka dzīve turpinās. Savukārt šobrīd mums ir jāpazīnās, kas tas ir par jaunu, kas vēlas arī pret mums, un kā mēs veidosim šī jaunuma priekšā savu nākotni, visas savas tautas nākotni. Mums ir jānostājas stingri pret šo ideoloģiju ar ticības spēku, jo runa ir par garīgo cīņu, kas tiek iecīnīta. Vienlaikus mēs esam aicināti atbalstīt Ukrainu visos iespējamos veidos, lai tā uzvarētu šajā karā. Un lai šī ideoloģija nevarētu izplatīties un šī ekspanzija fiziski izplatīties tālāk arī uz mūsu valsti. Lai Dievs mums palīdz šajā cēņā!

Pieminot gan represijas cietušos, gan šābrīža situāciju Ukrainā, tieša savā uzrunā, saucot lietas istajos vārdos, bija Latvijas brīvvalsts ģenerāļa Jāņa Ezeriņa meita Benita Tauriņa, kuras ģimene tika izsūtīta 1941. gada 14. jūnijā: — Ja tev nekas nesāp, tad zini, ka esi miris. Bet sāp! Tieši šādēļ šodien esam šeit pie Šķeltā akmens, pie karogiem sēru lentes, deg svečītes, gult ziedī. Mēs nākam pieminēt. Mūsu sāpes gadu gaitā kļuvas rimtākas, pabalējušas. Cietām daudz un stipri — gan kā tu, gan kā mēs. — Un šodien labāk izprotam cilvēku ciešanas kaņimpos. Notikumiem Ukrainā nevar vairs atstāt apzīmējuma — visi jau izlēto! Teikšu — cīlē! Sāpams nogēnīs masku, iznācis no slēptuves, darbojas atklāti.

Visu mūsu meklē inaidniekus, sūta zaļos cilvēciņus, kaut kādus tur mīrotorus graut, spīdzināt un mocīt. Gribas vairāk asiņu! Čekista izkoptā necilvēcība, lielā vara aizmigojusi acis un prātu. Nav vairs sajēgas, ko dara, — karu vairs nesauc par karu, bet par tehnisku pasākumu.

Pirms apmēram diviem gadiem, kad vēl nebija vīrusa, bet Donbasā un Luhanskā jau cīnījās, gadījās televīzijā uzgriezt kanālu, kur redzams lielais demagoģis žurnālists Solovjovs, intervējot Putinu. Redzēju diemžēl tikai beigās. Sēdēja viņi viens otram preti — gaidā nebija. Solovjovs lūdz, vai var uzdot vēl vienu jautājumu. Putins pamāja — var. Solovjovs, mazliet saliecies uz priekšu, ar tādu nedrošību, kļūdināti prasīja: "Voīna buģet?" (karš būs)? Putins iztaisojās, pasmejās un teica — ko tu? 21. gadsimtā, vai prāts! Tās būtu pasaules beigas. Par to pat domāt nevajag. Kur nu vēl runāt.

Neticēt, neticēt un vēlreiz neticēt! Tikai tagad to sapratuši Rietumu valstis... Aprīņojams ir ukraiņu tautas un viņu prezidenta patriotisms, drosme, izturība, varējums. Viņiem ir morāls pārkāpums, viņu pusē ir patiesība, kas dod tiesības ar visiem spēkiem un ieročiem cīnīties par savu zemi un valsti. Ukrainai cinās arī mūsu dēļ, tas jāsaprot un jāatceras.

Ko varam darīt mēs? Varam lūgt Dievu — gan ticīgi, gan neticīgi.

Visi tiek uzklausti. Palīdzēt ar ziedojumiem — naudu, lietām. Cienīt un pielietot ukraiņu krāsas. Nežēloties, ka smagi dzirdēt un redzēt kara sausmas. Nebūsim vienaldzīgi! Nežēlosim sevi! Ir tāda izjūta, nojausma, ka kaut kas notiks, kāds brīnums, kāds negaidīts notikums, kāds nozīmīgs šāviens vai vairāki, varbūt kāda apstāšanās jaunā sirds, kas zina, kas zina...

Mūsu prāts tagad pārņemusi Ukraina un vīrus, bet jāatceras arī par mūsu mīlo Latviju. Rudens nav tālu, kad vēlēsim savus kalpus. Diemžēl pēc nederīgā veci vēlēšanu lūkuma, kas sen bija labojams. Tagad redzam brīnumus, ka vislicākā zagļi un spiegi samaksa lielu naudu un izpērkas no krātiepiem. Vai kāds šeit tic, ka Lembergs patiesi sēdēs?

Vajadzētu arī Madonā pavērot 9. maijā, no kādiem balkoniem un māju jumtiem dārdēs uzvaras zāles. Domājam, negulam! Mēs nedrīkstam dreizēt gadā šeit atnākt un tikai paraudzīt.

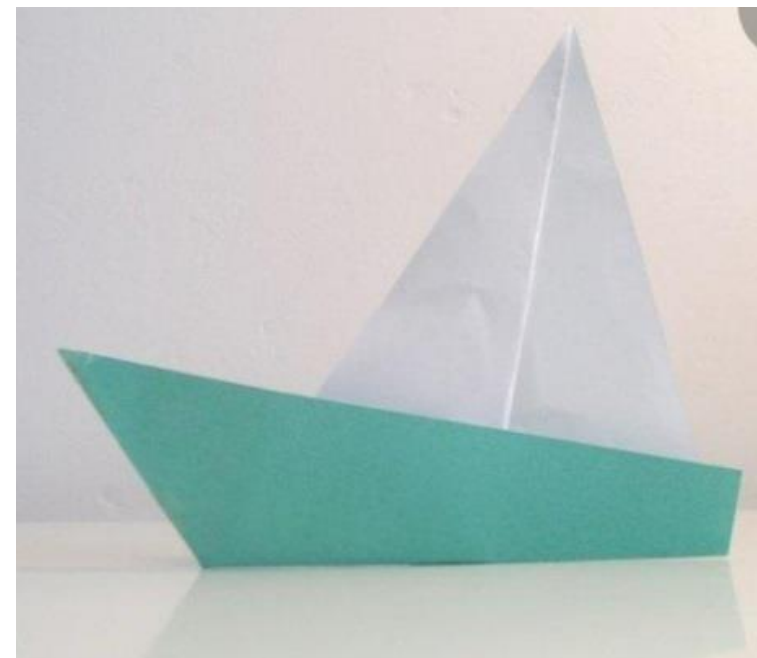
Ar cerību ik jauna diena nāk! / Ka vakardiena nesāpēs tik ļoti! / Ka savas dvēseles reiz kļūsim apgaroti! / Sargiet savu veselību! Slava Ukrainai! Slava varoņiem! Dievs, lūdzam Tevi, svētī Latviju! Svētī Ukrainu! / Kā ierasts pēc pasākuma politiskā represētie tika laipni aicināti dalīties atmiņās Madonas novadpētniecības un mākslas muzejā, kur viņus uzņēma muzeja direktore Līvija Zepa. ■

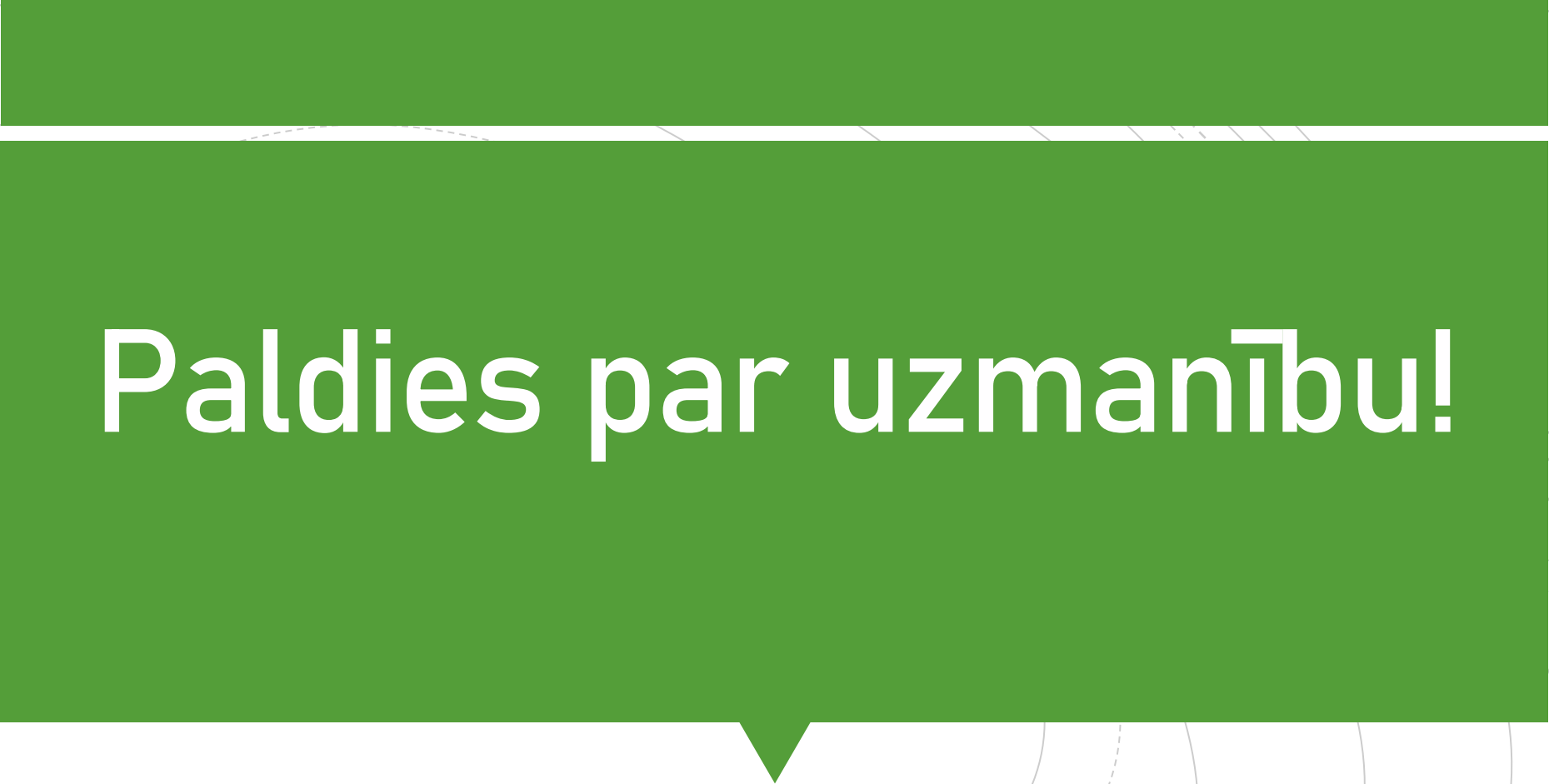

AVFOTO

Vērtības – manas un tavas

- Vērtības un tikumi
- Pamatvērtības Latvijā
- Manas vērtības
- Klases vērtību tops

A green speech bubble with a white border and a small tail pointing downwards. The text 'Paldies par uzmanību!' is written in white, bold, sans-serif font. The background features faint, light gray concentric circles and dashed lines.

Paldies par uzmanību!